

۲۰۱۷/۰۶/۰۶

آصف بهاند

«سر تر پایه درست وجود واره هنر یم»

خوشال پوهنه

اشعار

۱۴

خوشال له خپله وخته تر اوسه پورې معاصر دی. خوشال د هر نسل له پاره خبرې لري او د ټولو له پاره د غږیدو له پاره ژبه، د ده نظریات او خبرې له اوسنی زمانې سره اړخ لگوي، نو ځکه ورته معاصر ویلی شو. خوشال پښتو شعر ته څه ورکړي؟

د دې پوښتنې ځواب هغه وخت تر لاسه کیدای شي چې د ده آثار او اشعار په ژوره توګه په ډیرې حوصلې سره ولوستل شي.

د خوشال پوهنې په دولسمه برخه کې ما ویلي وو چې څنگه پوهاند ډوکټور بهالدين مجروح، د «خانخاني بنامار» په بیلابیلو برخو کې د خوشال اشعار د خپلو خبرو د قوت او لاسوند له پاره راوړي. د خانخاني بنامار» د «لومړي څرخ، تور بنامار د مرګ په لور ځي» (مجروح پوهاند ډوکټور، خانخاني بنامار، خپرونکی: د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځی، ۱۳۵۶ کال، ۱۹ مخ) په پیل کې، د خوشال دا بیټونه را اخیستل شوي دي:

په درون کې می پراته دي ډیر گنجونه
به مانا کې لکه کان د سیم او زر یم

که می لاس لکه دریاب خالي لیده شي
د تیر دننه ډک په ډر گوهر یم

که می حلق له تندې وچ شي په همت کې
پروا دار کله په حوض د کوثر یم

لا یو شور راځني لار نه وي بل راشي
مگر زه پیدا په ورځ د شور و شریم

خوشال هیڅ کله بی مضمونه او بی موضوع نه دی پاتې شوی، د همدې له پاره د ده په اشعارو کې هر ډول موضوع او مضمونه پیدا کیدای شي. د خوشال له پاسنیو څو بیټونو نه چې استاد مجروح استفاده کړې وه، د خوشال پوهنې په دې برخه کې به یې بشپړ متن راوړم:

چې قانع د زمانې په خشک و تر یم
که می پیژني بادشاه د بحر و بر یم

نه می تخت، نه می افسر، نه می سپاه شته
په تسخیر د درست جهان ختلی نمر یم

په درون کې می پراته دي ډیر گنجونه
به مانا کې لکه کان د سیم او زر یم

که می لاس لکه دریاب خالي لیده شي
د تیر دننه ډک په ډر گوهر یم

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پاروالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

د تالی په سود و زیان می نظر نه شته
سر تر پایه درست وجود واره هنر یم
که می حلق له تندي وچ شي په همت کی
پروا دار کله په حوض د کوثر یم
لا یو شور راځنی لار نه وي بل راشي
مگر زه پیدا په ورځ د شور و شر یم
که لویی می له آسمان سره سیالی کا
په پستی تر تورو خاورو نه بتر یم
په سپین والی کی می زړه تر واورې سپین دی
په تور والی د دوزخ د اور شرر یم
څوک می پرې مه وځه د قهر تر کمرو
که په حکم په سکون لکه تور غر یم
و باطن و ته می گوره که دانایي
په ظاهر صورت که هر څو محقر یم
د حاطم غوندي می خیل و حشم نه شته
په عطا که له حاطمه برابر یم
سخاوت می په تقلید په رسم نه دی
زه له خایه د سخي بابا پسر یم
نه دا یو عیب زما، نه پیر هنره
چی بهرام زما پسر، زه یی پدر یم
په وگړي می خبری د مردی شي
په همت کی په هر لوري نامور یم
د یاقوت، د اوبو غم نه شته له اوره
که دایم د زماني په اور کی در یم
خپل پردي سره پیر حلم هم پنه نه دی
زه دا هسی درمانده په در گذر یم
څوک دی هیڅ گمان پر ما د روغو نه کا
چی په ملک کی لیونی، د هغو سر یم
لا پردي را سره برگړندي وکا
زه د خپلو په سلام کله په چر یم
څوک دی لاپی د خپلوالی را ته نه کا
چی په حال د نیک و بدو پنه خبر یم
زیست روزگار به می له خلکو سره نه شي
زه خوشال له واره خلکه مرور یم

(د خوشال کلیات، د زاهد مشوانی اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۴۱۲ ام مخ)

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکی په خیر و لولئ